

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/130/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112200900
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112200900.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. Z. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpený: JUDr. Ambróz Motyka, advokát, AK so sídlom Námestie SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 544,85 eur s príslušenstvom, o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20. novembra 2012, č.k. 17C/77/2012 - 62, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 31,28 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia do rúk jeho advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie vo veci samej, vrátil navrhovateľovi súdny poplatok z návrhu v sume 25,87 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia, nepriznal odporcovi právo na náhradu trov konania a navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 105,96 eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od rozhodnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 96 ods. 1, § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, vyhláškou MSSR č. 655/2004 Z.z., keď uviedol, že navrhovateľ podaním zo dňa 25.05.2012 doručeným súdu dňa 30.05.2012 zoberal svoj návrh v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť. Súd zoberal späťvzatie návrhu na vedomie a konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil, keď o trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. a odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si túto náhradu neuplatnil. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia, pretože mal za to, že späťvzatím návrhu navrhovateľ zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu za tieto úkony poskytnutej právnej pomoci: prevzatie zastúpenia 02.01.2012, podanie odporu z 09.03.2012, 2 x po 36,52 eur = 73,04 eur, 2 x režijný paušál po 7,63 eur = 15,26 eur, DPH v sume 17,66 eur spolu v sume 105,96 eur a to v zmysle § 10, § 16, § 18 vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. Súd rozhodol vrátenie súdneho poplatku vo výške 25,87 eur kráteného 6,63 eur zaplateného v kolkoch prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, ktorému bude odpis právoplatného uznesenia zaslaný a to v zmysle § 11 ods. 3, 4, 6 zákona č. 71/1992 Zb.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ a to v časti, v ktorej ho súd zaviazal na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ust. § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník - Združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keď samotné združenie má vo svojich radoch členov s právnickým vzdelaním, má prítomnosť možnosť využívať aj podporu ministerstva. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, a preto je potrebné právne zastúpenie vedľajšieho účastníka posúdiť ako neúčelné a nadbytočné. Navrhovateľ poukázal tiež na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, jeho paušálnym vstupom do konania sa iba zbytočne navyšujú trovy konania. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/141/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 36/2012 a sp. zn. 13Co/35/2012 ako aj na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012.

K doručenému odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý navrhol napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 31,28 eur. Uviedol, že aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. na prejednávajúcu právnu vec je nenáležitá. Pre posúdenie možnosti aplikácie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. je podstatné zisťovať okolnosti súvisiace so stavom pred začatím sporu, so správaním sa účastníkov v priebehu sporu a s okolnosťami uplatnenia nároku. Správanie sa navrhovateľa v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých navrhovateľ uplatnil návrhom premlčanú pohľadávku nedávajú predpoklad pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Ďalej uviedol, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane odporcov - spotrebiteľa. Vstup do konania bol opodstatnený, pretože navrhovateľ zobral návrh späť až po ich vstupe, ktorý bol účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. Uznesenie v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou, keď poukázal na ustanovenie čl. 169 ods. 1 zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv EÚ, čl. 47 Charty základných práv EÚ. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy a ústavný rozmer práva účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Odvolateľ poukázal na desiatky rozhodnutí odvolacích súdov a v nich obsiahnutú argumentáciu napr. na uznesenie Krajského súdu Košice 9Co/104/2012 z 31.07.2012, uznesenie Krajského súdu Nitra č.k. 25Co/179/2012 z 31.07.2012, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 9Co/172/2012 z 23.08.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/186/2012 z 28.06.2012, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/92/2012 z 10.05.2012 a iné. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že je vedľajší účastník ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní. V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, a preto je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka potvrdiť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľom napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal dňa 17.01.2012 na súd návrh, ktorým žiadal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 544,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 28,80 eur od 01.03.2008 do zaplataenia, zo sumy 98,17 eur od 01.04.2008 do zaplataenia, zo sumy 34,82 eur od 03.05.2008 do zaplataenia, zo sumy 1,99 eur od 28.06.2008 do zaplataenia a náhradu trov konania. Okresný súd Trnava vydal dňa 26. januára 2012 platobný rozkaz č.k. 19Ro/5/2012 - 38, ktorým vyhovel návrhu v celom rozsahu, ktorý sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do konania podaním doručeným súdu dňa 10.02.2012 ako vedľajší účastník na strane odporcu a žiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a zároveň žiadalo priznať náhradu trov konania. Vedľajší účastník na strane odporcu podaním doručeným súdu dňa 15.03.2012 doručil odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania a zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 109,94 eur za 2 úkony právnej pomoci a 38,18 eur a režijný paušál a 7,63 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a za podaný odpor zo dňa 09.03.2012 a zároveň oznámil súdu, aby súd pojednával v ich neprítomnosti a v neprítomnosti ich splnomocneného zástupcu.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 30.05.2012 zbral svoj návrh v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať, nakoľko navrhovateľ nevidí význam v právnom zastúpení Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Žalobca spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom, a teda prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom a nie zo strany zvoleného zástupcu združenia. Žalobca sa vyjadril, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania. Žalobca podporne poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp.zn. 25C/58/2012, Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/26/2012 a sp.zn. 3Cob/259/2011, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/100/2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/36/2012 a sp.zn. 13Co/35/2012, Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 13C/14/2012, a iné.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, ktorý odôvodňoval právne závery prvostupňového súdu vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka a správne vo veci rozhodol.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi závermi prvostupňového súdu, na ktoré v celom rozsahu poukazuje, pričom udáva, že prvostupňový súd sa náležite so všetkými jednotlivými položkami uplatnenými vedľajším účastníkom na strane odporcu vysporiadal, riadne a správne posúdil vzniknuté trovy za účelné, a preto podľa § 146 ods. 2 O. s. p. priznal nárok na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré uložil zaplatiť žalobcovi.

Posúdiac otázku náhrady trov konania v danej veci podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a uvedených kritérií, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky v zmysle cit. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. pre to, aby bol navrhovateľ, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, zaviazaný na náhradu trov, pričom neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

K argumentácii navrhovateľa, s ktorou sa správne súd prvého stupňa nestotožnil, je potrebné uviesť, že nemožno akceptovať argumentáciu o neúčelne vynaložených trovách konania vedľajším účastníkom, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu. Navrhovateľ neuviedol žiaden dôvod späťvzatiu návrhu, preto nemožno z ničoho vyvodiť, že by dôvodom späťvzatiu bolo správanie odporcu (napr. v prípade splnenia žalovanej povinnosti). Skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka, mohol uskutočniť vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. Rovnako ani samotná skutočnosť, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí

majú právnické vzdelanie, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom. K neúčelnosti trov konania dochádza samotným podaním návrhu v prípade, ak bol následne navrhovateľom v celom rozsahu vzatý späť, a teda sám zastavanie konania zaviniť. Ak sa účastník môže dať v konaní zastúpiť advokátom, potom je nezrozumiteľná námietka navrhovateľa, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Je zrejme, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj O.s.p.

V prejednávanej veci nie je možné aplikovať vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka ust. § 150 O. s. p., pretože neboli zistené žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia. Aj skutkovo jednoduchej a po právnej stránke menej zložitej veci je akceptovateľné aplikujúť ust. § 47 ods. 2 Ústavy SR, aby bol účastník zastúpený advokátom. Takéto trovy konania sú účelne vynaložené už aj s poukazom na to, že v Združení na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sú angažovaní laici z oblasti práva, a preto už aj vzhľadom na uvedenú okolnosť a jej špecifické postavenie v súdnom spore mala právo na zastúpenie advokátom. Pokiaľ sa týka iniciatívy vstupu vedľajšieho účastníka do konania, tento podľa § 93 ods. 2, 3 O. s. p. vstúpil do konania z vlastného podnetu, preto tento podnet nie je možné vyhodnotiť inak, než tak ako to správne vyhodnotil prvostupňový súd a konal ďalej s vedľajším účastníkom.

Odvolačný súd zistil, že v prejednávanej veci išlo všetko o trovy advokáta vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktoré predstavujú účelne vynaložené trovy na ochranu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka s použitím § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému navrhovateľovi. Trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 31,28 eur ako odmenu za 1 polovičný (nemeritórny) úkon - odvolanie proti rozhodnutiu nie vo veci samej vo výške 18,26 eur (1/2 z 36,52 eur) + 7,81 eur režijný paušál + 20% DPH vo výške 5,21 eur, podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.